

meget skal afgøres ad Kontorvejen. Om dette Forhold skal jeg sige, at der hidtil, saa længe jeg har haft den Ære at være Forsvarsminister, har hersket et godt Forhold mellem Kommandoerne og Ministeriet, og jeg tror, at for den ensartede Fremgangsmaade vil det have sin Betydning og være rettest, at Forholdet bliver, som det er nu. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der bør være Minister, var den ærede sidste Taler inde paa den Betragtning, at naar man fra Hærens og Søværnets Side skulde have gennemført noget nyt, var det behageligt at have en civil Minister, for han kunde maaske lettere faa gennemført det, man fra Hærens og Søværnets Side ønskede; naar man derimod stod ved Udførelsen af vedtagne Love, mente det ærede Medlem, at det var mere praktisk og naturligt, at det var en militær Minister, der tog Del som Minister i Udførelsen af disse Sager. Ja, derom kan der være forskellige Meninger. Jeg har gjort den Erfaring, at naar man staar overfor Spørgsmaalet om, hvem man skal antage for bedst skikket til at beklæde Krigs- og Marineministeriets Portefeuille, hvorvidt de militære kunne have de behørigte Kvalifikationer dertil, som ikke alene bestaar i, at man er vis paa, at de med stor Sagkyndighed kunne udføre de vedtagne Love, men tillige at de ere i Besiddelse af de parlamentariske Egen-skaber, der skulle til, for at man kan faa et godt Udbytte af Rigsdagens Forhandlinger, saa er man jo hidtil i de senere Aar endt med at gøre den Betragtning gældende, at det er heldigst at have en civil Minister. Men det er jo et Spørgsmaal, som vi ikke kunne afgøre her, og som ikke kan afgøres ved disse Lovforslag, og som heller ikke kan afgøres ved Lov. Det maa jo blive Tiden og Omstændighederne, der medføre, hvilken Ordning der er den heldigste. Jeg kan kun sige det ærede Medlem, at jeg ikke har søgt den Stilling, jeg indtager som Forsvarsminister, men den er bleven mig overdragen, fordi man i det paagældende Øjeblik mente, at det vilde være det heldigste og gavnligste, ogsaa for Udførelsen af de vedtagne Love, at det var en civil Mand, der stod i Spidsen for de militære Ministerier.

Rambusch: Den ærede Forsvarsminister troede vistnok, at mine Udtalelser tog Sigte paa noget andet, end de egentlig gjorde. Jeg har ikke sigtet paa Kommandoforholdene eller paa Forholdet mellem Kontorerne og Vaabnene, men jeg har nær-

mest tænkt paa, hvad vi ogsaa ville kunne faa Lejlighed til at tale om i Udvalget, Sikkerheden for, at den fornødne Veksling i Personalets Overgang dels fra Hæren eller Marinen til Kontorerne, dels omvendt kan finde Sted uden for lange Mellemrum.

Forsvarsministeren (Berntsen): Maa jeg gøre den Bemærkning, at det beror jo meget paa Forholdene. At skifte hyppigt vil jeg anse for ret uheldigt, og navnlig at skifte under de nuværende Forhold, hvor der er saa mange store Opgaver, der foreligger til Udførelse, vil jeg ikke anse for praktisk.

At give Regler derfor tror jeg heller ikke vilde være heldigt, men det er, som sagt, et Spørgsmaal, som jeg vil være villig til at forhandle om med det eventuelle Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Johansen: Jeg foreslaar, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Marineministeriets Personale.

(Lovforslaget findes Tillæg A. Sp. 2195).

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Johansen: Jeg foreslaar, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der blev besluttet nedsat angaaende Lovforslaget om Krigsministeriets Personale.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.